

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovestijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. septembra.

Glavno mesto zelene Štajerske, zavetišče raznih penzionistov, je Slovincem že od pamtveka sovražno, zaradi tega mu naš narod pravi „Nemški Gradec“ in samo si kaj rado in ostentativno pridevje epitheton „die allerdeutsche Stadt in Oesterreich“. Poslednji pridevek je sicer razžaljiv za vsa druga nemška mesta v Avstriji, a to Gradčanov nič ne briga, ker so v svoji domišljiji celo svojim lastnim rojakom nasproti oholi in brezozirni.

Zbog tega se nikdar nismo čudili, ako se je Graških mogotcev brezozirnost in oholost pojavljala proti Slovincem, bodisi, da so v deželni zbornici porogljivo zanikavali in zavračali naših poslancev dobro utemeljene želje in predloge, bodisi, da so v dobrodelne namene nabite dvojezične plakate raz zidove trgali in zagnali grozovit hrup, da se je s tem v nebo kričečim zločinom skrunilo nemško devišstvo Graškega mesta — kajti po vseh teh in enakih dogodkih ukoreninilo se je v nas že davno prepričanje, da nam iz Gradca ni ničesar pričakovati in da bomo blagoslovljali in proslavljali srečni dan, ko štajerski Slovenci ne bodo več zavisljeni od nemškega Gradca.

A dasi je naše mnenje o Gradci jako neugodno, bi bili vendar od Graških kolovodij pričakovali malo več takta, nego so ga pokazali v mestnega zbora seji dne 10. t. m. Na dnevnem redu bila je peticija „društva nemških nacionalcev na Štajerskem“, da se je pri oddajanju služeb in del ozirati le na Nemce. O tej peticiji poročal je znani dr. Derschatta in po „korenitem“ utemeljevanji predlagal:

„Uvažujé, da se naši nemški sorojaki po dvojezičnih avstrijskih deželah, zlasti od strani slovenskih občinskih zastopov iz uradov, šol in iz drugih služeb vedno bolj iztiravajo, da morajo malo, v Avstriji jim prepuščeno ozemlje vsled neumestne nemške prijenljivosti deliti s slovanskimi soproslci, zmatra mestni zastop Graški za svojo narodno dolžnost, da njegovej upravi izročeno mesto v celoti ohrani kot domovje nemškega rodu v Avstriji, da se torej: 1. pri oddajanju občinskih služeb izključno ozira le na nemške prosilce; 2. pri oddajanju mestnih del itd. na vsak mogoč način in v najizdatnejši meri

Nemce v poštév jemlje. Mestni odbor pričakuje od svojih članov, da jih bode pri dotičnih glasovanjih in ukrepih vodilo le navedeno načelo. Ta ukrep mestnega zbora naznanja se „društvu nemško nacionalcev“ s tem, da se bode mestni zastop kakor doslej, tako tudi v bodoče z vsemi postavnimi sredstvi in s primernim poudarkom protivil vsakemu poskusu, s protinemškimi agitacijami kaliti mestni mir.“

Ta resolucija vsprejela se je skoro jednoglasno, nasproti glasoval je le dr. Suppan, kar je prouzročilo veliko gibanje mej mestnimi očeti. S to resolucijo prerezan je prt mej Gradcem in mej štajerskimi Slovenci, kajti Gradec je ž njo vsem slovenskim sodeželanom vojno napovedal.

Ne črhnil bi niti besedice, da se je taka resolucija porodila v čisto nemški deželi, kajti duh časa je tak, da gaslo „Svoji k svojim“ vedno prodira. A Gradec je glavno mesto kronovini, v kateri je tretjina slovenska, Gradec ima mnogo dohodkov baš iz slovenskih pokrajin, saj mu morajo Slovenci celo gledališča vzdržavati — in slovenski živeli prinaša jako veliko žrtev v denarji, še več pa v krvi kajti neovrgljiva istina je, da dajo Slovenci več vojakov, nego obe ostali tretjini zelene Štajerske. Mestni starejšine v Gradci morali bi pomisliti, da tak korak ne bode ostal brez posledic, marveč da bode taka odurnost celo v slovenski golobji nravi izzvala odpor in da se bode vedno bolj uveljavilo pravilo „Klin s klinom.“ Kdo bode pri tem na škodi, ni težko pogoditi.

In baš z ozirom na ravno izrečene besede ima navedena resolucija tudi svojo dobro stran. Zalostno je sicer, da se v prosvetljenem 19. stoletju le nasilstvo širi, toda ako ni drugače, ako velja le kruta sila in se vse ravna po Darwinovi teoriji, ako Bismarkovo iztiravanje Poljakov že pritlikavi mogotci v Gradci posnemajo, ako se nam boj na tak način usiljuje, ne bode nam preostajalo drugega, nego braniti se z vsemi dopuščenimi sredstvi. Tudi mi si bomo morali osnovati svoj „Territorialsystem“, tudi mi bomo sklepali in izvajali jednake resolucije, ter vračali z jednako mero. Nasledek temu usiljenemu boju bode pa ta:

Nasprotstvo mej Nemci in Slovenci bode vedno ostreje, narodna zavest na obeh straneh vedno sil-

neja. Gradec sam pa nam vedno bolj tuj. In čim ostreje je meja mej Slovenci in Nemci, tem boljše za nas, tem dalje smo od nemškega Gradca, tem bližje pa „Zjedinjeni Sloveniji.“

Iz Rusije 26. avgusta (Izv. dop. st. st.)

Nebo se je zjasnilo; z visosti svojega prestola izjavil je državni vodja ruskega naroda in pokrovitelj Slavjanov, „da si pridružuje razsojati, kako dolžnost mu nalaga blaženi spomin njegovega očeta, interesi Rusije in mir na vzhodu.“

Odgovor našega carja na telegram bolgarskega kneza oduševil je vso Rusijo: „Praviteljstveni Věstnik“ je šel od rok do rok, vsak je hotel sam čitati mogočne, odločne besede; car je spregovoril to, kar čuti ves ruski narod, zato je bilo oduševljenje obče, iskreno!

No v kakem svitu se je pokazal Battenberg! On, klevetnik Rusije, klevetnik česti in hrabrosti ruskega orožja, sezidavšega Bolgarijo strašnimi žrtvami, on, podli najemnik ljudij brez sramožljivosti in poštenosti, predrznil se je obrniti licemerno, lažnjivo, podlo-pokorno k prestolu mogočnega pokrovitelja Bolgarije, češ, da je pripravljen, položiti krono, katero mu je dala Rusija, v roke njenega monarha, da je pripravljen na vsako žrtvo, da bi pokazal svojo iskreno udanost Rusiji in svojo ljubav k bolgarskemu narodu! Več licemerstva, več lažij, več podlosti je težko nakopčiti v 30 vrsticah. On, vazalni knez kalifa, on, generalni guverner turške provincije, govori o „monarhičnem principu!“ Slišite, v njega osobi zmogel je monarhični princip!

K čemu se je vrnil v Bolgarijo? Ali nismo znali brez tega, da je pustolovec? ali ne vemo, da je on človek, ki ne more ničesar izgubiti, ker ničesar nema, celo poštenja ne? In kako operetko je zaigral! Pošilja pred seboj v Levov svojega luteranskega propovednika Kocha in nemškega majorja Riedesela, da bi mu pripravila ovacijo. Kje? Tam, kjer žive zakleti vrati vsega ruskega, klevetniki „Moskalov“, poljska „šlahta“, ki sanja večno še o tem, da bi imeli svojega „króla“; kdo mogel bi biti dostojnejši poljske krone, nego Battenberg. In brzojavljajo iz Levova v „Köln. Zeitung“, da knez Aleksander se je zaklel, „den Kampf mit Russland bis auf den letzten Blutstropfen auszufechten und

LISTEK.

Delavec.

Slika.

Če sem na D. sedel v najeti sobi pri knjigi in se ozi v stran, videl sem na vrt vojvodinje M. Tam je vsak dan delal star mož s sivo glavo. Majhen je bil in sključeno se je držal. Delo in leta so ga posušila, pomagala je morebiti tudi revščina. Zjutraj zgodaj že je stari začel. Obsajal in čistil je gredice, zalival cveticam in popravljajl pota.

Prav počasi mu je delo šlo spod rok, ker staro telo, slabo telo. Zato pa stari tudi ni počival. Če je znanec prišel in z njim pogovor začel, delal je naprej z rokama in ni obrnil oči od dela. Morda se je bal za službo, če bi količkaj zamudil svoje dolžnosti, saj boljših delavcev se ne manka, on pa ne bi mogel živeti brez zaslužka.

Le kadar je imelo biti poludne, pogledal je večkrat po dolgi poti sredi vrta. In ko je bilo poludne odzvonilo, je odložil lopato ali grablje na stran in sedel na klop pod kostanj. Njegovo staro telo se je sesedlo, pokoja potrebno. Kmalu potem pa

je dvignil glavo, na ugubanem obrazu se je prikazala tančica veselja in videti je bilo, da je staro, trudno telo spreletela nova moč.

Mlada žena, na desni z dečkom, kake štiri leta imejočim, v levi pa košek, prišla je po poti sredi vrta. Dvajset stopinj je še imela do klopi, pa otrok se jej je bil iztrgal iz rok in glasno ukaje, z razprtimi ročicami je hitel k staremu možu. Ta ga je ujel in uzel k sebi na kolena. Sreča, ki jo je imel v naročju, odsevala mu je na obrazu. Mlada žena je sedla poleg njega, iz koška je vzela pisker jedi, žlica je že bila vanjo zapičena. Stari je z levo prijel pisker, v desno, ki se mu je tresla, je vzel žlico, ali ni nesel v svoja usta, ampak najprvo dal je dečku. Potem je zajel sebi. Tako sta se vrstila, starčovo oko je bilo vedno na otrokovem obrazu. Kako je mladiču dišalo! Ko je bil pisker prazen, je stari otroka še obdržal v naročju, igral se z njim in menda bil prav zelo srečen.

Ko pa je bila potekla ura počitka, postavil je dečka zopet na tla in odpravil se na delo. Žena je z otrokom odhajala, stari pa je za njima gledal in otroku še pomigal. Potem je zopet delal do večera. Zvečer je utrujen počasi stopal domov.

Tako je bilo od dne do dne. —

Nekoč, opoludne, pa vidim, da stari na klopi sedi, pa se ne gane. Čudno, glave ne dvigne, kakor sicer, da bi pogledal po poti. Zraven njega leži nekaj v papir zavitega, a on menda ne misli na to. Naposled je vendar počasi vzame in odvijé kos kruha in košček sira. Pokusi, potem pa oboje zopet zavije in sedi naprej, pred se zroč, ne da bi se ganil, dokler ura zopet udari za delo.

Zakaj ni bilo žene z otrokom? Morda je kdo bolan. Mlade žene tudi po tem ni več. Staremu delo prihaja čedalje bolj težko, ker sedaj večkrat počiva, opirajoč se na lopato. Kakor da bi se ne mogel več držati po konci!

Drugi dan pa tudi starega ni. Kaj je neki tudi on zbolel? Ne, zvečer je prišel počasi in mlada žena z njim. Oba sta bila v črno oblečena. Na klop sta sedla in molče sedela. Dosta se nisem vprašal, odkod bi neki ravno prišla. S pokopališča, — kjer v zemlji spi zali, živi deček.

Drugo jutro je stari zopet v delu, ali počasen, zelo počasen. Postati mora prav po gostem in od daleč se vidi, da se mu tresejo grablje v roki. Opoludne prinese mlada žena kosilo. Komaj se ga

denkt nicht an Versöhnung oder Unterwerfung". Ali ni ta telegram jasni portret poljskega samohvalstva, poljske oholosti, ki v vsakem človeku, ki zabavlja na Rusijo, vidi že nekega vsemogočnega boga, ki lahko stare, kadar se le zmisli, „Moskala“. Tu se javljajo še deputacije iz Bolgarije, da bi predstavitelje knezu vso Bolgarijo v krasnem svetu, Stambulu pada pred njim na kolena, napominajo s tem tiste čase, ko je on, bedni Bolgar, jedel kašo v ruskem semenišču in klečal v kotu za neznanje lekije in proliva — že ne krokodilove no Stambulovove solze! Knez je seveda „globoko ginjen“ in hiti nazaj v deželo, ki ga je izpodila in mu dala drobiža na pot, suknjico plateno in iztrepan klobuk. Javlja se knez in vidi, da je vse drugače, nego je mislil; vidi, da stoji nad propadom, kamor se mora provaliti. Jedina Rusija s svojim plemenitim velikodušnim carjem more ga rešiti; sede in piše Samo držcu telegram, v katerem je izlita vsa drzost, vse nahalstvo in licemerje tega pustolovca. On se je celo tako spozabil, da je kompromitoval svoje dobrotnike, ki so ga vlekli nazaj v Bolgarijo, kajti prosi carja, da bi knez Dolgorukov dogovoril se naravnost z njim, to se pravi: „moja vlada je proti Rusiji in jaz sem le nje brezpomerno orodje, no zaprejem hočem stopiti na svoje noge.“ No krinka je sneta z lica, vse je jasno; sedaj ve Aleksander bolgarski, česa ima pričakovati od Rusije, ve tudi Evropa, da je mera trpljenja za Rusijo polna.

Mnoge zanima osoda Cankova, metropolita Klementa, majorja Grujeva in drugih „zarotnikov“. Rusija nikdar ne dovoli, da bi jim knez Aleksander in njega vlada skrivila le jeden las in „Mosk. Včd.“ oficijozno glasilo, objavljajo, da je ruska vlada že storila potrebne korake v obrambo prijateljev Rusije v Bolgariji.

Pisati zdaj Vam skoro nema zmisla, kajti dogodki slede tako hitro drug za drugim, da ni mo goče ocenjevati jih. Rečem le to, da je telegram našega carja navdušil in oživel vse in da vsi listi popolnem jednodušno govoré glede trde politike Rusije o bolgarskem vprašanji — razen organa baltijskih baronov in junkerov, „St. Petersb.-Zeitung“, katera trdi, da knez Aleksander ima vso pravico na bolgarski prestol, kajti car se obrača k njemu kot h „knezu bolgarskemu“. O farizeji! o najemniki!

Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. septembra

„Čech“, glasilo katoliške stranke na Češkem, piše, da so vse frakcije državnozborske desnice nezadovoljne. Nemški konservativci bi se radi iztrgali iz železnega obroča desnice. Ta obroč jih pa ne bode dolgo oviral, kajti razpal bode sam v kratkem. Nagodba z Ogersko bode skala, ob katero se bode desnica razbila v svoje dele. Nemški konservativci bi radi postali samostojna stranka, ki bi glasovala, kakor bi hotela brez ozira na vlado. Ta stranka hoče se znebiti zarjavelega železnega obroča, ki je služil le tujim namenom. Potem „Čech“ pobija trditve nemških konservativcev, da so Čehi preveč dosegli. Čehi so vedno spoštovali železni obroč, a bi ga tudi sedaj ne razbijali, ko bi ne zahteval to narodni interes. Koncem svojega članka pravi „Čech“, da je nezaupanje rja, ki bode razjela

dotakne. V levi pisker, v desni žlica, tako stoji in upira v tla oči. Saj gotovo misli na otroka, ki je na njegovih kolenih sedel in mu jesti pomagal; tedaj je tudi njemu dišelo.

Nekoliko dni po tem tudi starega ni več na vrt. Zastonj gledam in iščem. Ni je siva glave mej čvrstim zelenjem. Njegova pridnost in njegova vestnost sta delali veliko veselje mojemu srcu. Težko je bilo zanj delo, a zamude vender ni poznal.

Neljubo mi je bilo misliti, da ga morebiti ne bo več, starega delavca. Čakal sem nanj, — ni ga bilo. Na njegovem mestu pa ugledam neznanega moža. Stopim drugi dan na vrt in grem mimo njega.

„Kje je stari mož, ki je tu pred vami delal?“ — vprašam.

„Vi mislite, stari Kresnik?“

„Da, tako se je utegnil zvati.“

„Umrl je,“ odvrne mož.

„Umrl?“ povprašujem jaz nehote.

Tedaj malo dni le, pa je šel za otrokom, ljubki deček ga je zvalil za sabo. Ne pomilujem starega, ker vzeta mu je bila vsa sreča, a žal je meni zanj, ki mi je bil dober znanec, dasi nikdar nisem govoril z njim.

železni obroč in kmalu se ne bode nobena politična kukavica več zanj zmenila.

Vnanje države.

Danes se nekda snide **bolgarsko** sebranje. Sniti bi se bilo imelo že v soboto, pa se je odložilo zaradi Aleksandrova dne. Sebranje bode nekda potrdilo vse kneževske naredbe. Govori se, da se opozicija ne bode udeležila sebranja. V soboto kot na Aleksandrov dan ni bilo po Sofiji videti na privatnih hišah zastav. Narod ni hotel razobesiti zastav, da bi kdo ne mislil, da hoče slaviti ruskega carja. Konzuli so bili razobesili zastave. Kakih 200 poslancev in več častnikov je o tej priliki brzojavno častitalo knezu. V Vzhodni Rumeliji nekda narod neče nič vedeti o odstopu kneza, sodnije še vedno sodijo v kneževem imenu. Posebno kmetje okrog Plovdiva so odločno zanj. Nemogoče ni, da bi ne bil knez zopet voljen, kar se ve da bi mu nič ne pomagalo, ker bi ga ne potrdile vlasti.

Z novim regentstvom v Sofiji **Rusija** ni za dovoljna. Ruski zastopnik v Sofiji si je nekda prizadeval, da bi Cankov prišel v regentstvo. Še le ko je videl, da se je bati nemirov, ako pride Cankov v regentstvo, se je zadovoljil s Karavelovom. Ker ni regentstvo sestavljeno po volji Rusije, že mislijo nekateri, da Rusija ne bode stopila v nikako zvezo s sedanjo bolgarsko vlado in se za Bolgarijo ne bode nič bolj brigala, kakor se je, dokler je vladal knez Aleksander. Ruski komisar bi se po tem takem ne odposlal v Sofijo. „Novoje Vremja“ pa odločno zahteva, da naj Rusija porabi vso svojo energijo, da odstrani sedanje regentstvo in ga nadomesti z drugim, v katerem bodo tudi vsaj trije Rusi. — V Brest-Litevsk prišlo je več velikih knezov, mej njimi predsednik senata Mihael, veleposlanik grof Šuvalov, več družih visocih dostojanstvenikov. Bili so brzo javno povabljeni na carjevo povelje. Posvetovali se bodo nekda o tem, ali naj bi Rusija predlagala, da se snide evropska konferenca, ki bi predelala Berolinski dogovor.

Mnogo se sedaj ugiblje po listih, kaki so odnošaji mej **Avstrijo** in **Rusijo**. Nemški in madjarski listi priganjajo, da bi Avstrija kar začela vojno z Rusijo, pa ne pomislijo, da bi si lahko Avstrija s tem nakopala resno nevarnost. Berolinski listi vedo povedati, da je Avstrija že protestovala proti temu, da bi se odposlal ruski komisar v Sofijo in da se bode Avstrija z vojsko uprla, ko bi Rusi hoteli posesti Bolgarijo. Nek Dunajsk liberalen list misli, da čim prej začne Avstrija boj z Rusijo, tem bolje, kajti za zmirom se ga itak ne bode izogniti mogla. Ta tist sicer pravi, da se po tem, da so Rusi bili pri Plevni tepeni, ne sme sklepati, da je ruska vojska slabo organizovana. Da je bila po naskokih, pri katerih je zgubila 25000 vojakov, vojska obupana, je naravno. Ti vojaki so pa nekaj mesecev pozneje prišli čez zameteno balkansko skalo v Sofijo. Takrat se je izrazil sam Moltke v parlamentu, da bi nemška vojska ne mogla prenašati takih težav. Ruska vojna zgodovina je slavna. Ruske vojske so bile že večkrat tepene, a še nikdar ni mej njimi nastala kaka zmešnjava. Za vojno z Rusijo treba napeti vse sile. Vzlic temu pa vendar nemški listi silijo Avstrijo v vojno proti Rusiji. Trdijo namreč, da Nemčija ne bode dopuščala, da bi Avstrija kaj ozemlja zgubila, ko bi bila tepena. Mi se nadejamo, da se odločilni krogi ne bodo dali motiti po takem časnikarskem upitju.

Nek Berolinski državnik je dopisniku „Standarda“ pojasnil odnošaje mej **Nemčijo**, **Anglijo** in **Rusijo**. To pojasnilo je ponatisnila nemško oficijozno glasilo „Kölnische Zeitung“ in pristavilo, da je to razlaganje odnošajev dovolj jasno. Knez Bismarck ni nikdar zahteval, da naj bi Anglija kake posle opravljala za Nemčijo, dobor vedoč, da tega ne more. Zahteval je samo, da bi Anglija in Nemčija vzajemno branili skupne interese. Ko se je

„No, saj zanj ni bilo prezgodaj, imel jih je že nad sedemdeset“, pravi delavec nadalje. „Saj umreti moramo vsi in tako je prav, da se drug drugemu umakne.“

„Kaj je otrok, ki je večkrat k njemu prišel, njegov unuk bil?“

„Bil, sinov otrok.“

„In, ali je tudi otrok umrl?“

„Umrl je še nekaj dni pred starim“ odgovarja mož trdo.

„Ali je otrokov oče še živ?“

„Nič več. Pred dvema letoma ga je bilo ubilo v tovarni in potem je stari vzel k sebi ženo in svojega unuka; saj je bil tako le sam.“

„Pa kje je sedaj mlada žena?“

„Ona je šla k svojim roditeljem. Mislim, da jej ne bode nič slabega, ker je pridna in poštena. Stari in otrok sta mrtva, nič je ne bo oviralo, da dobi družega moža, ker je še mlada.“

Mož je to pripovedovaje na smeh držal se. Morda je prav pravil. Ali mene ni več veselilo, z njim pogovarjati se. Bilo je tedaj prvič in zadnjič. Imel sem v srci lepo in milo sliko, ali mož je po njej udaril z debelo in umazano roko! —o.—

Bismarck preveril, da se na Anglijo ne more zanašati, bil je prisiljen poiskati koga drugega. Sedanja angleška vlada se je odrekla politiki lorda Beaconsfielda, katera je Rusijo ustavila na Balkanu kazoč na moč angleškega vojnega brodogoja, ki je važno za vsacega angleškega zaveznika. Anglija se sedaj že ni prav nič brigala za svoje orientiske interese, če tudi je videl vsak, kdor ni slep, da se Rusija pripravlja, da se premakne naprej v vzhodni, srednji in Malej Aziji in na Balkanih. Car se je udal pritiskanju panslavistov, ki hočejo, da se Rusija zveže s Francijo proti Nemčiji, ali se pa prodira proti Turčiji in Angliji. Ker se car ni moral bratiti z republikansko Francijo, se je sporazumel z Bismarckom.

Nek Milanski list trdi, da **italijanska** vlada pripravlja zeleno knjigo o dogodkih v Bolgariji. Iz zelene knjige se bode razvidelo, da Italija postopa v sporazumljenju z Anglijo. Italija ne bode trpela, da bi se rušil Berolinski dogovor.

Angleška vlada je dovolila, da je Parnell predložil svojo irsko predlogo, če tudi je bil parlament dovolil vladi, da se bode v vseh sejah bavil samo s finančialnimi vprašanji, da jih tako pravočasno reši. Kakor se sodi, je vlada dovolila to Parnellu, da ne bode s svojimi tovariši z raznimi dostavki in popravki skušal podaljšati debate o finančnih vprašanjih. Parnell je predlagal, da gospodar ne sme zakupnika spoditi, ako mu je plačal le nekaj zakupa, in da zbornica prizna, da je zakup previsok. Njegova predloga bila je vsprejeta v soboto v prvem branji, jutri bode pa drugo branje te predloge. — Angleška nekda ne bode posebno ugovarjala ruske okupaciji Bolgarije. Poslužila se bode te prilike, da si prisvoji kak večji otok blizu Dardanel in napravi tam večjo postajo za vojne ladije. V kratkem se začne s Turčijo pogajati o tem.

V **Coruni** na **Španjskem** bili so nemiri, ker se je povišal tarif za mestno carino. Davkarjevo hišo so izgrezniki napali, knjige in papirje sežgali. Potem so zažgali stanovanjšča carinskih uradnikov. Trije orožniki in več družih oseb je ranjenih. Ko je vojaščina napravila red, so več oseb zaprli.

Dopisi.

Od Save 8. septembra. (Cerkvi na Mokriškem pravice!) (Konec.) Zares, tužna nam cerkev, ki imaš takega poglavarja. Dovršena so zidarska dela nove stavbe krasnega sloga, zidovje je pobarvano, okna sestavljena iz krasnobarvanega stekla, nasajene bodejo v nekoliko dneh, a solnčni žarki prodirali bodejo tužno vsako jutro v prazno cerkev — bog ve koliko let še? In zvonik je tudi prazen. Zvonovi, krasota in prva potreba vsake cerkve osobito na deželi, pridejo v naš zvonik menda še le o sv. Nikoli, dasiravno bi iz stavbenih ozirov vsaj jeden mesec že v zvoniku vseti morali. G. župnik bi rad dal samo dva mala zvonova iz lesene kapelice v novi zvonik opesiti — otročji klobuk na možko glavo. Stari veliki zvon pa leži že nad štiri leta, razpokan in v več kosih na prostem pod nebom, mesto da bi se bil takoj prodal in na obresti naložil. Na nebrojna vprašanja, zakaj novih zvonov ne kupi, ima tako zlobnih in piškavih odgovorov, da bi se moral človek smijati, ko bi bilo smeha vredno, da zvonov ni. Pri nekej obravnavi pred okrajinim glavarstvom trdil je nedavno kar naravnost, da novih zvonov on kupiti ne sme. Zakaj ne sme in kdo mu brani, o tem ni nič povedal. Cerkveno posestvo v sebične namene kupiti je smel iz stavbenega zaklada, dasiravno za to ni imel od nikogar dovoljenja, a novih zvonov, kateri so cerkvi potrebni kot pogled slepcu, in katerih cela fara želi, on kupiti ne sme! Seveda, denar je sveta stvar, župnik B. pa ima cerkveni stavbeni denar v svojih rokah, in kadar se bode njegovej svetej volji zljubilo, dobili bomo opravo in zvonove v novo cerkev. Ne vem sicer, kje v sv. pismu zapisano stoji, da se morajo najprej župniku novi hlevi in potem šele hram božji sezidati, pa že mora biti nekeje jeden skrivni „platelj“, ker župnik B. hoče v resnici tako imeti. Je li so ti hlevi uzrok, da je sklenil stavbeni denar v svojih krempeljcih na smrt in življenje braniti? Uradne obravnave o izglednih stavbenih računih predsednika in pa kazenska obravnava poučile so ga menda dovolj, da se javni denar lahko brez skrbi Dr. N. izroči.

Sicer pa moram še na čast župnika B. konstatovati, da on ni vedel, kaj je njegovo pero sl. škofijstvu v Ljubljano pisarilo. Čital sem v nekem privatnem pismu njegovem nekoliko drčij pred 30. avgustom: . . . ich habe nie im Mindesten an der Ehre desselben (preds. dr. N.) gezweifelt . . . es entsprang nur der unüberlegten Feder . . . Zatiuden vprašam, zakaj ga je pa potem v bastilijo hotel spraviti? V odgovor pokazal mi je g. N. smejoč, v istem listu sledeči stavek: „ . . . um die mir von

der göttlichen Vorsehung noch zugemessenen Stunden des Lebens in Frieden und Ruhe zu genießen.“ ... bravo! Ker sem že preobširen, prosim samo še malo potrpljenja.

Bilo je dne 30. junija t. l. ko je mil. gosp. knezoškof v sosednji župniji svetstvo sv. birme delil. Tisto jutro peljal se je g. župnik B. z jednim samim konjem, na slabšem vozu in tudi ne v svojem najboljšem odelu k vsprjemu svojega visokega cerkvenega glavarja. Nehote in začuden sem se zaprašal, zakaj se pač danes g. župnik ne vozi z dvema konjema in v svoji novi dragi kočiji — saj bi se vendar posebno danes o takej priliki spodobilo? ... a ... tako ... „nekdo“ opazil bi danes, česar gotovo ni pričakoval, in sicer da je veliki duhoven v kratkem času svojega bivanja v naši revnej župnji celo obogatel in mogočen postal. Slabe letine, trtna uš, posebne dušne zmožnosti ... mnogo vina ... dosti denarja. Pa jaz mu ga ne zavidam, niti Mokričani ne. In ko bi se imel prav s šestimi konji in v zlatej kočiji odpejati, prosili bodedo vendar: Reši nas o gospod tega poslanca božjega! — ker šele takrat, ko nam bode ta prošnja uslišana, bode zopet: Cerkev na Mokriškem pravice! Mokriški.

Iz Ljutomera 11. septembra. [Izv. dop.] V teku preteklih let se je v našem prijaznem trgu marsikaj popravilo in pripravilo in vsled tega je dobil Ljutomer tudi v marsičem drugo lice. Omenjati je v tem oziru: ličnih novih železnih mostov, kanalizacije, novega zvonika pri farni cerkvi in drugih olupšav po zasadih. — Pa tudi letos se ne miruje. Znano je, da imamo v Ljutomeru dovolj dobrega vina, pa premalo dobre pitne vode. Da se odpravi ta pomankljaj, je določila Ljutomeška hranilnica znesek 2000 gld. Vsled tega se že dela blizu dva meseca jako marljivo v bližnjem občinskem lesu, kjer se nahaja več izvirov, da se isti vsled primerne drenaže združijo in po železnih ceveh napeljejo v Ljutomerski trg. — O napredovanji navedenega vodovoda bodem prilično zopet poročal.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je predstojništvu kapucinskega samostana v Celji 200 gld. podpore.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 14. dan septembra 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Naknadna volitev jednega člana v personalni in pravni odsek. III. Poročilo pravnega, stavbenega in finančnega odseka o stavbenih pogodbah glede mestne vojašnice in bolnice za silo. IV. Finančnega odseka poročilo a) o kranjskega deželnega odbora dopisu zaradi nakupa treh mestnih parcel poleg prisilne delavnice; b) o prodaji mestne senošetne parcele šte. 99/41, kat. obč. Gradišče, potom javne družbe; c) o dovoljenji novega kredita za predbežna vodovodna dela; d) o priznanji nagrade mestnim detektivom za zasledovanje psov, katerih gospodarji so se odtezali plačilu pasje takse; e) o prošnji avstro-ogerskega pomočnega društva v Berlinu za denarno podporo. V. Stavbenega odseka poročilo a) o podaljšanju nabrežnega zidu ob Ljubljanci pod Hradskega mostom; b) o prošnji gospodarjev na Dunajski cesti za napravo, oziroma podaljšanje asfaltnege tlaka. VI. Policijskega odseka poročilo a) o uravnavi prostytucijona; b) o nekem prizivu zoper mestnega magistrata razsodbo zaradi prestopka policijskih naredeb. VII. Mestnega odbornika dr. Jos. Vošnjaka samostalni nasvet, da je v Ljubljani ustanoviti gospodinjstvo šolo.

— (Družba sv. Cirila in Metoda.) Odbor je že pred več tedni razposlal vabila vsem podružnicam, da naj prirejajo veselice v prid društveni blagajnici. Ko bi vsaka dosedanjih podružnic le 25 gld. čistega dohodka spravila pri taki veselici, priteklo bi v društveno blagajnico celih tisoč goldinarjev. Ljubljanske podružnice so v prvi vrsti poklicane, da se ganejo in dajo drugim dober vzgled. Kakor slišimo, delata Šenpeterska in Šentjakobska že priprave v ta namen. V Kranji pa bode čisti dohodek besede 19. t. m. ob Preširnovi slavnosti namenjen Ciril-Metodovi družbi. Ganim se, da se nam ne bo mogla očitati malomarnost in zaspanost nasproti tako imenitni narodni napravi, kakeršno imamo v družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Deželni šolski nadzornik štajerski g. Rožek) pojde v kratkem v pokoj. Kdo

pač bode njegov naslednik? Po naravni logiki bi se pa smelo misliti, da bodo iz dozdanih 3 kandidatov vender tacega izbrali, ki je slovenščine zmožen.

— (Poročil) se je včeraj g. Ignacij Gruntar, c. kr. notar z gospico M. Arigler-jevo v Logatci.

— (Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem) se prične novo šolsko leto v soboto dne 18. septembra s slovesno božjo službo. Upisovanje učencev v prvi razred se vrši 16., v ostale druge razrede pa 17. septembra. Šolnina znaša 15 gld. na vsak semester.

— (Za Radeckega spomenik) so dalje darovali: Dr. Suppanz Jarnej 5 gld.; Urbas Fran, c. kr. stotnik v p. 5 gld.; Maliy Fran, c. kr. poročnik v rezervi 10 gld.; Velkavrh Ivan, c. kr. nadporočnik v p. 10 gld.; Kraischek Ivan, zasebnik 1 kr.; vkupe 30 gld. 1 kr.

— (Včerajšnji ognjemet Stuverjev) na novem strelišči privabil je na tisoče občinstva. Vsa predstava trajala je pol ure, in občinstvo je prav pridno ploskalo, zlasti ono občinstvo, ki še ni videlo Stuverja na Dunaji, torej ni moglo razločevati mej Stuverjem v Ljubljani.

— (Z Vrhniške) se nam piše: Konrad Ilk, rodom od sv. Lorenca v puščavi dolal, je v neki steklarni v Carigradu. Ondi odpuščenga poslalo je avstrijsko poslaništvo „mit gebundener Marschroute“ v Trst. Iz Trsta krenil jo je peš proti domu, in pri nas v J. gostilni dne 8. t. m. obležal. Znamenja njegove bolezni bila so jako sumna in okrajni zdravnik g. dr. Kapler, ki je prišel iz Ljubljane semkaj, spoznal je, da je to azijska kolera. Ukrenili so se vse previdnostni in zdravstveni koraki in, ker je Ilk dne 10. t. m. umrl, odredila se je baktire ologična preiskava. — Sinoč je, kakor se nam poveduje, na Vrhniški nek žagar zbolel in znamenja bolezni podobna so kolero.

— (V Travniku) pri Loškem potoku dne 7. t. m. jedna osoba za kolero zbolela, izmej poprej zbolelih 3 umrle. Dne 8. t. m. zbolel otrok, ki je drugi dan umrl.

— (Iz Krškega) se nam piše: Kranjski godbeni klub, obstoječ iz 10 vrlo izurjenih gospodov napravil je na prigovarjanje za godbo vnetega in godbe večšega tukajšnjega uradnika g. P. 11. t. m. Krčanom kaj prijeten večer. Švirali so ti gg. diletantje lepe in težke komade s tako ročnostjo in natančnostjo, da je bilo veselje poslušati. Privabili so pa tudi veliko odličnega občinstva na Gregoričev vrt, tako, da je došlo ustopnine blizu 70 gld., in da ostane precejšna svota za revno šolsko mladino. Izrekam torej toplo zahvalo g. P., gg. kranjskim godcem ter mnogobrojno došlemu občinstvu za prijeten večer in za znatno ustopnino.

— (Požar.) Dne 10. t. m. ob 2. uri popoldne je začelo goreti pri Harnerji v Stražišči pri Kranji. Posestniku Harnerju pogorela sta pod in biša, posestniku Kunstelnu pa samo pod. Zavarovan je samo Kunstel za 550 gld. Na mestu požara bila je takoj vaška brizgalnica in s čudovito hitrostjo je tudi prispela požarna bramba iz Kranja, ki je ogenj omejila in vso nevarnost odvrnila. Vsled nepripravne leže ima vas le malo vode. V neki podzemeljski otlini izvira studenec in k sreči bilo je dovolj vode v njem, da je požarna bramba mogla gasiti. Kdo je zažgal, se ne ve.

— (Prodaja plemenske govede v Postojini.) V četrtek 23. t. m. dopoldne ob 9. uri bode v Postojini javna dražba plemenske govede muricodolskega, to je sivega rodu, nakupljene iz državne subvencije. Goved bode postavljena na dražbo za polovico kupne cene, pravico kupiti to goved imajo pa le kranjski gospodarji, koji se zavežejo, kupljenega bika ali junico najmanj dve leti za plemo obdržati. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

— (Starinarji in starodavinarji.) Z dnem 15. julija 1886 (ukaz minist. od 6. julija 1886 drž. zak. 112) ustanovljen je starinarjem na jedni strani in starodavinarjem na drugi strani obseg njihovega obrta. Obrtnopravni obseg starinarskega obrta, potrebujočega dopustilo, obsega kupovanje in prodajanje vsakovrstnih že rabljenih stvari, razen onih predmetov, ki je za trgovino z ujmimi potreba posebnega dopustila. Z zgornjo omejitvijo pristoji starinarjem torej tudi pravica imeti na prodaj predmete, kateri so že rabljeni bili ali ki so stari ter imajo ob enem neko ljubiteljsko umetelnostno ali zgodovinsko vrednost. Starodavinarstvo nasproti, ki spada mej svobodne obrte,

obseza zgolj kupovanje in prodajanje starodavnih t. j. takih predmetov, kateri se ne izdelujejo v sedanjih časih, in po katerih zaradi njihove zgodovinske, umetelnostne ali ljubiteljske vrednosti mnogokateri povprašuje, izimši vender vse take stvari, s katerimi sme trgovati samo, kdor ima posebno dopustilo za to. Starodavinarji nemajo dolžnosti pisati knjige, z minist. ukazom od 2. maja 1884 propisane za starinarski obrt.

— (Hranino in posojilno društvo na Ptui) je imelo meseca avgusta 12.364 gld. 62 kr. dohodkov, 13.151 gld. 43 kr. izdatkov, torej prometa 21.516 gld. 5 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vipava 12. septembra. Podružnica sv. Cirila in Metoda za vipavski okraj ustanovljena. Udeležitev mnogobrojna, začasnim predsednikom voljen g. dekan Erjavec.

Sofija 13. septembra. Včeraj razdelile so se zastave vzhodno-rumelijskim polkom brez posebnega dogodka.

London 13. septembra. „Morning Post“: Angleški odgovor na okrožnico Porte bode v soglasji z interesom evropskega miru in angleškimi tradicijami. Angleška politika ne teži za začasnim mirom, katerega druge velesile za svoje namene potrebujejo, temveč želi, da se zagotovi trajen mir, da se ves kontinent reši sedanjih bojaznij in bremen.

Dunaj 12. septembra. „Pol. Corr.“ javlja se iz Bukurešta: Začasni minister vnanih zadev Stourdza in krilni pobočnik kraljev major Šomanescu odpotovala v Lubijeno, pozdravljat cesarja avstrijskega v imenu rumunskega kralja.

Dunaj 12. septembra. Kralj srbski pripeljal se včeraj popoldne ob 3. uri semkaj, vsprejel popoldne sekcijkega načelnika Szogyenyi-a, ter se po noči odpeljal v Gleichenberg.

Sofija 12. septembra. Iz Plovdiva naznanjajo se nemiri, ki pa nemajo pomena. Nekateri pristaši kneza Aleksandra začeli so se zbirati pred ruskim konzulatom, kjer se je nabralo tudi rusofilskih tol. Policija razgnala je tolpe.

Splet 12. septembra. Ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic ustavilo je promet na dalmatinski državni železnici, dokler kolera ne poneha.

Radna (na Ogorskem) 13. septembra. Mej včerajšnjo mnogobrojno obiskano zjutrajjo mašo v romarski cerkvi unel se je strop pri stranskem altari. Nastal je grozen strah. Veliko jih je z galerij poskakalo na zdolaj zgnečeno množico. Ranjenih nekda več stotin.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

V. G. zbornični svetnik M. Pakič poroča o prošnji občine Studenec v Krškem okraju za preložitve semnja z živino in blagom v Rovišah z dne 21. jun. recte 20. na 19. dan junija. Občina Studenec utemeljuje prošnjo s tem, da so v Bučki in v Št. Jarnej semnji isti dan, kakor v Rovišah, kar je gotovo kvarno, ker bi ta semenj lahko ostal neobiskan. Ker opravilne občine ne ugovarjajo tej preložitvi semnja v Rovišah ter jo c. kr. okrajno glavarstvo priporoča in ker tu ne gre za pomnožitev semnje, ni povoda zadrževati jo. Glede na to odsek stavi predlog:

Slavna zbornica naj blagovoli prošnjo občine Studenec priporoči c. kr. deželni vladi v ugodno rešitev.

Predlog se vsprejme.

VI. G. zbornični tajnik poroča vsled ukaza vis. trgovinskega ministerstva z dne 14. aprila 1886, št. 11.161 o obrtni pravici prodajalcev delikates.

Po tem ukazu je povodom nekega posebnega slučaja nastalo vprašanje o omejitvi obrtne pravice charcutierjev in prodajalcev delikates.

Pri tem slučaji je bistveno nastalo vprašanje, smejo li prodajalci delikates prodajati pivo in vino v zapečatenih steklenicah v obsegu njihovega obrta, ali pa je prodajanje omenjenih rečij od prodajanja delikates bistveno različna vrsta obrta ter je dovoljena le tedaj, če se posebno naznani. Ob enem se je omenilo, da je dvoumno, če je obrt charcutierjev in prodajalcev delikates jedni in isti in če je torej obseg teh obeh obrtnih pravic za oba jednak.

Slavna zbornica se torej vabi, da o tej zadevi izreče svoje mnenje; opomni pa se, če bi eventualno nastalo daljne vprašanje, da ni dvojbe, da z ozirom na določila §§ 16., 17. in 18. zakona z dne

15. marca 1883, drž. zak. št. 39, kakor tudi z ozirom na obrtni red z leta 1859 charcutierji in prodajalci delikates nemajo pravice prodajati pijač, naj so kakoršne-koli vrste, istotako ne pijač sedečim ali stoječim gostom, izimši da so ti obrtniki dobili za to posebno dovoljenje.

Zbornica je v tej zadevi skrbno pozvedovala in te pozvedbe so pokazale, da v Kranjski ni obrta charcutierjev, torej se tudi ni možno izreči o tem, je-li obrt charcutierjev in prodajalcev delikates jedni in isti in je li obseg teh dveh obrtnih pravic jedni in isti.

Glede vprašanja, imajo li prodajalci delikates pravico, prodajati pivo in vino v zapečatenih steklenicah, meni odsek, da se je do zdaj navadno in neovirano zmatralo, da prodavanje piva in vina v zapečatenih steklenicah v obrtni obseg prodajalcev delikates spada; obdržati naj se torej dozdanja navada, kajti pivo in vino more se po isti pravici prištevati delikatesam, kakor marsikatero druge reči, katere prodajajo prodajalci delikates.

Odsek torej predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli izreči svoje mnenje v zmislu tega poročila.

Predlog se vsprejme.

VII. G. zbornični svetnik Klein poroča o ustanovitvi zadrug v političnem okraji Krškem, kateri se deli v štiri sodne kraje: Krški, Kostanjeviški, Mokronoški in Radeški. V celnem političnem okraji se 872 oseb bavi z 1094 obrti, kateri so se po posamičnih sodnih okrajih porazdelili v zadrug tako-le:

1. V sodnem okraji Krškem, kateri šteje 326 obrtev z 258 obrtovalci, ustanovile so se tri zadrug in sicer:

- za gostilničarske obrte in za mesarje;
- za trgovce, kramarje, branjevece in druge male trgovce;
- za rokodelske, svobodne in dopuščane obrte, kateri neso že v zadrugah a) b).

2. V sodnem okraji Kostanjeviškem z 210 obrtovalci in 254 obrti ustanovile so se tri zadrug in sicer:

- za gostilničarske obrte in mesarje;
- za mlinarje in žagarje;
- za vse druge rokodelske, svobodne in dopuščane obrte, kateri neso v prvi in drugi za drugi ušteti;

4. V sodnem okraji Radeškem s 162 obrtovalci in 204 obrti ustanovile so se naslednje tri zadrug:

- za gostilničarske obrte in mesarje;
- za trgovce vseh vrst;
- za vse druge rokodelske, svobodne in dopuščane obrte, kateri neso ušteti v prvi in drugi zadrugi.

Odsek meni, da je ta razdelitev zadrug zelo primerna, zato stavi predlog:

Zbornica se zлага s to sestavo zadrug ter jo priporoča.

Predlog se vsprejme.

VIII. G. zbornični svetnik V. Petričič poroča o ustanovitvi zadrug v Motniku. Županstvo v Motniku se je namreč obrnilo do vis. c. kr. deželne vlade s prošnjo, naj bi dovolila, da bi Motniški obrtniki ustanovili sami za se jedno zadrugo, kajti v Motniku je 32 obrtnikov. Če bi se tem pridružili še oni iz bližnjih vasi Špitaliča, Trojane in sv. Gotarda, bilo bi jih vkup 51, torej gotovo zadostno število. Sicer pa je tudi iz Motnika v Kamnik jako dolga pot in bi udeleževanje obrtnikov pri zadrugi njih zborih vzelo mnogo dragega časa.

Odsek ne more ravno trditi, da prošnja ni opravičena, a z ozirom na to, da so se zadrug ravno ustanovile in da bode po potrditvi pravil občni zbor sklican in takrat Motniškimi odborniki prilika dana svoje nasvete v zboru staviti, zato odsek meni, da ni umestno, že zdaj nasvetovati spremembe okolišaravno ustanovljenih zadrug ter torej predlaga:

Slavna zbornica naj v tem zmislu izreče svoje mnenje.

Predlog se vsprejme.

(Dalje prih.)

Tujci:

12. septembra.

Pri **Stonu**: Sturzer z Dunaja. — Biller iz Gradca. — Heumer, Stern iz Zagreba. — Püchler z Dunaja. — Kraus iz Trsta. — Pecile iz Gorice. — Witzmann iz Budimpešte. — Taussig z Dunaja.

Pri **Malteti**: Kopstein z Dunaja. — Vilostopulo, Struthof iz Trsta. — Dr. Hoernes z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. sept.	7. zjutraj	736.40 mm.	13.8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	735.74 mm.	26.0° C	brezv.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.80 mm.	18.0° C	brezv.	jas.	
12. sept.	7. zjutraj	739.76 mm.	14.4° C	brezv.	megla	
	2. pop.	738.74 mm.	25.4° C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.64 mm.	18.0° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 19.3° in 19.3°, za 4.7° in 4.9° nad normalno

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 13. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 85	kr.
Srebrna renta	85	60
Zlata renta	118	80
5% marena renta	101	95
Akcije narodne banke	864	—
Kreditne akcije	278	—
London	126	01
Napol.	9	98
C. kr. cekini	5	95
Nemške marke	61	70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	107	70
Ogrska papirna renta 5%	94	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	70
Kreditne srečke	100	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	111
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	197	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja mej boleznijo in ob smrti iskreno ljubljenega soproga in očeta, gospoda

IVANA VEČA,

trgovca in hišnega posestnika.

kakor tudi za lepe darovane vence ter mnogobrojno spremstvo dragega pokojnika k poslednjemu počitku, zlasti gospodom trgovskim pomočnikom, izreka najodkritosrečnejšo in najiskrenejšo zahvalo

Ivana Več.

V Ljubljani, 11. septembra 1886.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja mej boleznijo in o smrti moje preljubljene žene

MARIJE TOMC, ROJ. JEVNIKAR,

posebno za mnoge darovane krasne vence in za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku, izrekam vsem presrečno zahvalo.

V Ljubljani, dné 12. septembra 1886.

Janez Tomc,
hišni posestnik.

(673)

Poslano.

(3—34)

Najboljša pitna voda pri epidemijah.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepjujoče pice,

I kas izkušan lek proti trajnom kašlju pljučevine I

želučca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Gg. dijaki pozor!

Kdor želi imeti ceno in dobro knjige vezane, naj se potruži poiskati

(669—1)

FRAN DEŽMAN-a, knjigoveza,

na Sv. Petra cesti št. 6, nasproti Avstr. cesarju.

Knjige bodem vezal po 12, 15, 20 in 25 kr.

Broj 261.

(670—1)

Razglas.

V Slovenje-graškem okraji se razpisuje služba okrajnega zdravnika z letno plačo 600 gld.

Prošnja, pisma in dokazi, posebno dokaz doktorstva zdravilstva in kirurgije, časne službe v kaki zdravilnici in popolnega znanja slovenskega ali drugega slovanskega jezika, se naj pošljejo do dné 10. oktobra 1886 okrajnemu odboru Slovenje-graškemu.

Svoj sedež ima zdravnik v Slovenjem gradci. Službena pravila dolžnosti se izvedo pri okrajnemu odboru Slovenje-graškemu.

Okrajni odbor v Slovenjem gradci,

dné 10. septembra 1886.

Načelnik: Janez Barth.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Kurzgefasste

Geschichte Krains

mit besonderer Rücksicht auf Cultur-Entwicklung.

Von

August Dimitz.

10 pol v 8°.

Cena mehko vezani knjigi je 80 kr., elegantno v slatem obrezku vezana stane 1 gld. 50 kr.

Čislani gospod pisatelj podaja nam v omenjeni knjigi pregledno in skupno, niž važnega presirajočo, objektivno podobo povestnice naše obje domovine, koja bode vsak domoljub gotovo kot dobro došlo in s veseljem marljivo prebiral.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(353—13)

Priporočilo za vezanje
šolskih in drugih knjig.

Različne vezi navadnih šolskih knjig od 12 do 25 kr.

JANEZ BONAČ,

Poljanska cesta št. 10. knjigovez. Poljanska cesta št. 10.

V moji založbi išla sta

Molitvenik za dečke

in

Molitvenik za deklice.

Oba molitvenika v lepi slovenščini izbranih molitvenic sta dobro priporočena za otroke od 7 do 12 let.

Trpežna vez pol platno 24 kr., lepo platno 30 kr., usnje 36 kr., zlata o' reza 50—60 kr. Posebna vez za dečke 80 kr., za deklice 1 gld. 10 kr. Na vsacih 12 komadov jeden komad za nameček. (671—1)

Otresena jabelka za mošt,

debela in drobna, v večjih količinah, se kupujejo. — Oddajajo naj se od 18. septembra na vseh postajah od Ljubljane do Trbiža. — Ponudbe, če le mogoče, za cele vagone. — **Skupovalci** se vsprejmejo. (645—8)

ALOJZIJ MAYER v Šiški pri Ljubljani.

Razglas.

Spomladi leta 1887 se bo v Fari pri Kostelji, okraja Kočevje, nov farovž zidal. Da se bo pa podvzetnik lagleje s potrebnim materijalom preskrbel, se bo družba (licitacija) že letos

28. septembra 1886 ob 10. uri dopoldne

pri Fari vršila. Farovž je cenjen 9232 gld. 43 kr., mej to svoto je zapopadna tudi tlaka, cenjena 2423 gld. 43 kr., katera se bo tudi v denarji plačala. Kdor bo hotel dražiti, bo moral prej uložiti 10%, vadum ali v denarji ali v državnih papirjih po takratnem kurzu ali pa tudi v knjigah zanesljive hranilnice. Pod temi pogoji se tudi oferti vsprejemajo. Tudi se daje na znanje, da se načrt farovža, kakor tudi pogoji njegovega zidanja vsak dan lahko izvedo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Kočevju, na dan dražbe se bodo videli pa tudi pri Fari.

Fara pri Kostelu, dné 22. avgusta 1886.

Za stavbeni odbor:

Šimen Lovšin,

župnik.

(614—3)

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE PRISTNI

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,

profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,

in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebno čistosti

in ker mu neso pridjano nikake zdravju škodljive reči.

(539—25)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.